

[Ministeren for skatter og afgifter]

handlingsmønster. Sker det, vil provenuet blive mindre end angivet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stempeleafgift. (Stempeleafgift på kontokøb og leje af visse forbrugsgoder samt forhøjelse af stempelafgift på visse pantebreve m.v.).

(Lovforslag nr. L 6).

Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen, som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse.

Lovforslaget går ud på at pålægge stempeleafgift på aftaler om kontokøb, hvor der ydes kredit, på salg af rejser på kredit og på langtidslejekontrakter om visse varige forbrugsgoder.

Forslaget går endvidere ud på at forhøje gældende stempeleafgift på visse pantebreve med pant i ejerboliger, biler til privat personbefordring m.v. og lystfartøjer samt at forhøje stempeleafgifterne på kreditkøbekontrakter om visse varige forbrugsgoder.

Den sædvanlige belåning af nyopførte ejerboliger og sælgerpantebreve berøres ikke af de foreslåede forhøjelser.

Formålet med de foreslåede ændringer af stempeloven er at gøre det mindre tillokkende at købe på kredit eller stifte gæld med henblik på øget privatforbrug. Derfor er lovforslaget udformet således, at dokumenter, der hyppigt oprettes i forbindelse med forbrugslån og forbrugskreditter, får pålagt en forholdsvis høj stempelafgift.

Det er i forslaget tilstræbt, at erhvervslivet ikke pålægges forøgede udgifter i forbindelse med de foreslåede ændringer.

Udvidelse af stempelpligten og den omstændighed, at der efter forslagens regler skal skelnes mellem forskellige typer af varer og dokumenter, vil betyde et vist merarbejde for stempelmyndighederne og stempelmærkeforhandlerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Konsekvenser af forslag til uddannelsesopsparing og boligsparekontrakter).

(Lovforslag nr. L 7).

Forslaget skal ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte forslag til lov om uddannelsesopsparing og forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. Alle tre forslag er led i regeringens samlede udspil, der skal modvirke lånefinansieret forbrug og tilskynde til øget opsparing.

Forslaget går ud på at sikre, at indskud, der foretages af forældre m.v. på et barns uddannelseskonto eller boligsparekontrakt efter de herom foreslåede regler, kan ske uden skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser.

Ved forslaget modvirkes det således, at de nævnte indskud beskattes hos forældrene. Indskuddene skal derimod alene indgå ved opgørelsen af barnets skattepligtige formue, ligesom barnet alene skal beskattes af rentefrikastet.

Det foreslås desuden, at forældres indskud efter én af de nævnte ordninger skal være uden afgiftsmæssige konsekvenser for barnet, således at dette – uanset om forældrene m.v. allerede har ydet barnet en gave – ikke vil blive gaveafgiftspligtig af indskuddet. Forældre m.v. kan således fortsat give afgiftsfrie gaver på indtil 8.000 kr. og herudover foretage indskud på de nævnte konti, uden at barnet skal betale gaveafgift. For plejebørn, der ikke omfattes af reglerne om gaveafgift, sikres det på tilsvarende vis, at indskuddet ikke udløser almindelig indkomstbeskatning.

For så vidt angår forslagens provenumæssige konsekvenser henvises til forslaget til lov om uddannelsesopsparing og forslaget til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter.

Forslaget må antages at indebære et vist administrativt merarbejde, hvis omfang ikke nærmere kan skønnes.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om uddannelsesopsparing.

(Lovforslag nr. L 9).

[Undervisningsministeren]

Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen.

Med forslaget indføres en ordning, hvorefter staten præmierer opsparing i forbindelse med indførelse af en adgang til at oprette uddannelseskonti med det formål at tilvejebringe midler til uddannelse.

Der indføres to opsparingsordninger:

1. En ordning, hvorefter bl.a. forældre og bedsteforældre kan oprette en uddannelseskonto for et barn under 18 år (opsparing til børns uddannelse).
2. En ordning, hvorefter en person over 18 år kan oprette sin egen uddannelseskonto (opsparing til egen uddannelse).

For begge ordninger gælder bl.a.,

at opsparingen formålsbestemmes til uddannelse,

at præmien beregnes som 4 pct. p.a. af den til enhver tid foretagne opsparing inkl. tilskrevne renter,

at præmien er fritaget for indkomstskat,

at der årligt inden for en nærmere angiven periode skal indbetales mindst 1.200 kr. og højst 6.000 kr., og

at ordningen skal holdes uden for uddannelsesstøtten.

Jeg foreslår en hjemmel bl.a. til at fastsætte regler om, hvilke uddannelser der medfører præmiering.

For så vidt angår opsparing til børns uddannelse er det min tanke, at beløbet skal kunne bruges til uddannelser, der er berettiget til støtte i henhold til lov om Statens Uddannelsesstøtte, samt til visse andre uddannelser herudover, f.eks. landbrugsuddannelser, men også lærlingeuddannelserne, hvor lærlingene ganske vist er lønnede under lærlingeperioden, men hvor deres løn er væsentlig lavere, end hvad de kan opnå som færdiguddannede. Det er en betingelse, at der er tale om en uddannelse af mindst 1 års varighed.

For så vidt angår opsparing til egen uddannelse er det min hensigt, at beløbet skal kunne bruges til alle de ovenfor nævnte uddannelser, men herudover også til visse uddannelser af kortere varighed end et år, f.eks. højskoleophold og kurser i henhold til lov om efteruddannelse. Beløbet skal også kunne anvendes til efteruddannelse i udlandet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til velvilig behandling i det høje Ting.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Særlige vilkår for lån til ejerboliger m.v.).

(Lovforslag nr. L 10).

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Fremme af opsparing til boligformål).

(Lovforslag nr. L 11).

Lovforslagene er elementer i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen, som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse til Folketinget den 7. oktober 1986.

Idet jeg herudover henviser til lovforslagene og deres bemærkninger, skal jeg anbefale disse til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om lån mod pant i fast ejendom for ikke-realkreditinstitutter.

(Lovforslag nr. L 12).

Nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte forslag fra henholdsvis boligministeren om forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Særlige vilkår for lån til ejerboliger m.v.) og skatteministeren om forslag til lov om afgift af renter af forbrugslån.

I skatteministerens lovforslag gives der afgiftsfritagelse for lån optaget på realkreditvilkår og for realkreditlignende lån. I nærværende lovforslag er det defineret, hvad der forstås ved realkreditlignende lån. Med de nødvendige tilpasninger svarer lånene til lån optaget i medfør af lov om realkreditinstitutter. Efter lovforslaget er det alene institutter, der kan yde boliglån, og som er under tilsyn, der vil være omfattet af disse regler. Der er tale om følgende institutter: pengeinstitutter, forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser, visse kreditin-